

Buzica Alexandru

Hercule (Heracle)

Cls a VIIIa A

Scoala nr:126

Heracles - numit de către romani Hercules - era fiul lui Zeus și al Alcmenei. Pentru a se uni cu Alcmene, Zeus a luat chipul și înfățișarea soțului ei, Amphitryon, plecat să lupte împotriva teleboenilor. Din unirea Alcmenei cu Zeus s-a născut Heracles, iar din unirea Alcmenei cu Amphitryon, sosit imediat după aceea, s-a născut Iphicles, frate geamăn cu Heracles.

Dându-și seama de originea divină a lui Heracles, Amphitryon a consimțit să-l crească în casa sa, alături de Iphicles. Gelozia Herei față de Alcmene s-a manifestat însă de timpuriu, încă înainte de nașterea copilului. Fiindcă Zeus - ca să-și ocrotească viitorul fiu - făgăduise regatul Argosului primului urmaș care se va naște din Perseus, Hera a îndemnat-o pe fiica ei, Ilithyia, care patrona nașterile, să întârzie nașterea lui Heracles și să o grăbească în schimb pe cea a lui Eurystheus, fiul lui Sthenelus. Datorită acestui fapt, Eurystheus se naște la șapte luni, revenindu-i lui Argosul, iar Heracles e purtat zece luni în pânțele de Alcmene.

Mânia Herei continuă să se reverse și după naștere, de data aceasta însă asupra copilului. Într-o noapte, când cei doi frați se aflau în leagănul lor, ea le trimite doi șerpi cu gândul să-l ucidă pe Heracles. Fără să-și piardă cumpătul, Heracles, deși avea numai zece luni, îi apucă pe fiecare cu câte o mână și îi sugrumă, în timp ce Iphicles, îngrozit, trezește toată casa cu țipetele lui. Este un semn în plus pentru Amphitryon cu privire la originea divină a copilului. El îl crește însă mai departe în casa sa, ca pe propriul său fiu. Când Heracles crește, el își înspăimântă părintele, ucigându-și dascălul, pe Linus, și acest fapt îl determină pe Amphitryon să-l trimită pe Heracles la țară să-i păzească cirezile.

Eroul stă acolo până la vârsta de optsprezece ani, când săvârșește primul său act de vitejie: ucide leul din Cithaeron, care atacase cirezile tatălui său. Cu această ocazie el se unește cincizeci de nopți la rând cu cele cincizeci de fiice ale regelui Thespius, la care stă în gazdă tot timpul cât durează

vânătoarea. După ce ucide fiorosul animal, Heracles se întoarce acasă. Pe drum se întâlnește cu solii regelui Erginus, trimiși să ridice tributul la care erau supuși tebanii. El se luptă cu Erginus și îl învinge. Drept mulțumire că i-a scăpat pe tebani de tributul înjositor, regele Creon i-o dă în căsătorie lui Heracles pe fiica sa, Megara. Cu Megara eroul a avut mai mulți copii.

Urmărindu-l mai departe cu mânia sa divină, Hera îi ia mințile și, într-un delir furios, îl determină să-șiucidă copiii. În urma săvârșirii acestei fărădelegi, eroul consultă oracolul de la Delphi. Pentru ispășire, Apollo îi poruncește să-i slujească timp de doisprezece ani lui Eurystheus. La cererea acestuia, care îl pune la felurite munci, Heracles săvârșește cele douăsprezece mari fapte de vitejie cunoscute sub numele de muncile (isprăvile) lui Heracles.

- A noua muncă a lui Heracles este dobândirea cingătorii purtate de Hippolyte, regina amazoanelor. Cingătoarea îi fusese dăruită acesteia de însuși Ares, zeul războiului. Heracles i-o ia, după ce se luptă cu amazoanele, și o dăruiește fiicei lui Eurystheus.
- A zecea muncă a lui Heracles este aducerea boilor lui Geryon, tot la porunca lui Eurystheus. Cirezile de boi ale lui Geryon se aflau pe insula Erythia, departe, către apusul lumii. Ca să ajungă acolo, eroul a străbătut deșertul Libyei, apoi Oceanul, iar ca să pună mâna pe boii lui Geryon l-a ucis mai întâi pe Orthrus, câinele cu două capete care-i păzea, apoi pe Eurytion, uriașul care-i păștea și, în sfârșit, pe însuși Geryon, monstrul cu trei trupuri, căruia îi aparțineau. După multe peripeții, Heracles ajunge cu bine din nou la Eurystheus, nu fără să fi avut de înșă de furcă pe drumul de întoarcere cu numeroși dușmani care îl atacaseră, vrând să-i fure boii.
- A unsprezecea muncă a lui Heracles este culegerea merelor din Grădina Hesperidelor. Merele acestea erau de aur, și ele aparțineau Herei, care le primise în dar, cu prilejul nunții ei cu Zeus, de la Gaia. Hera le dusesse în Grădina Hesperidelor și i le dăduse în pază lui Ladon, un balaur uriaș cu o sută de capete. După ce cutreieră mări și țări, după ce trece prin Caucasus unde-l eliberează pe Prometheus, Heracles ajunge la hiperboreeni, unde se afla faimoasa grădină, și, cu ajutorul lui Atlas, izbutește să fure merele și i le duce lui Eurystheus.

- A douăsprezecea - și cea din urmă - muncă a lui Heracles este aducerea lui Cerberus din împărăția umbrelor subpământene, cea mai grea încercare la care a fost supus eroul. În îndeplinirea acestei sarcini, el a fost ajutat de Hermes și de Athena. Ajuns în Infern, Heracles s-a întâlnit cu umbra lui Meleager - căruia, cu această ocazie, i-a făgăduit să o ia în căsătorie pe Deianira - cu Pirithous, cu Theseus și cu Ascalaphus, pe care i-a scăpat din chinurile la care erau supuși și, în sfârșit, cu zeul Hades, care s-a învoit să i-l dea pe Cerberus cu condiția ca eroul să-l prindă fără să se servească de vreo armă. Strângându-l cu amândouă mâinile de gât, Heracles a reușit să-l stăpânească pe Cerberus și să-l târască după el, pe pământ. La vederea lui, Eurystheus a fost atât de înfricoșat încât s-a ascuns și n-a vrut să-l primească. Neavând ce face cu el, Heracles l-a adus atunci înapoi în Infern.

Alte isprăvi adiționale

În afara acestor isprăvi, eroul a săvârșit, în diferite împrejurări, numeroase alte acte de curaj și vitejie, care i-au adus faima și l-au făcut renumit. Printre ele se numără:

1. Expediția întreprinsă împotriva Troiei. Laomedon, regele Troiei, a refuzat să îi dea lui Heracles răsplata convenită pentru faptul că eroul a salvat-o pe Hesione, fiica regelui, din ghearele unui monstru îngrozitor. Heracles atacă cetatea, îl ucide pe rege împreună cu toți fiii lui și i-o dă de soție pe Hesione lui Telamon, unul dintre tovarășii lui de arme.
2. Războiul împotriva gigantilor, în care eroul a luptat alături de olimpieni.
3. Războiul împotriva lui Augias, întreprins datorită faptului că regele din Elis refuzase să-i dea plata convenită pentru că i-a curățat grajdurile. Cu ocazia victoriei, eroul a înființat Jocurile Olimpice.

4. Expediția organizată împotriva Pylosului, unde domnea regele Neleus, expediție în cursul căreia Heracles îl ucide pe rege împreună cu toți fiii lui, în afară de unul singur, Nestor. Cu această ocazie Heracles a rănit mai mulți zei, printre care pe Hera și pe Ares.
5. Războiul împotriva Spartei, în cursul căruia, deși învingător, eroul este rănit la mână și vindecat apoi de către Asclepius.
6. Lupta împotriva driopilor, în care, învins la început, Heracles iese în cele din urmă învingător, îi bate pe driopi și îi pune pe fugă. Motivul izbucnirii conflictului a fost faptul că o dată, pe când trecea prin ținutul lor călătorind împreună cu Deianira și cu fiul său Hyllus, driopii au refuzat să-i dea să mănânce copilului, care era înfometat.
7. Lupta cu centaurii, stârniți de mirosul vinului pe care eroul îl băuse în peștera lui Pholus. Cu această ocazie a fost ucis de către Heracles și bunul centaur Chiron.
8. Readucerea Alcestei din regatul subpământean.
9. Lupta cu Antaeus.
10. Lupta cu Cycnus, pe care l-a ucis în drum spre Grădina Hesperidelor.
11. Eliberarea lui Prometheus. Traversând Caucasul, pe drumul spre aceeași Grădină a Hesperidelor, eroul a ucis vulturul care devora ficatul titanului Prometheus înlănțuit de o stâncă.
12. Lupta împotriva lui Lycaon, fiul lui Ares și al Pyrenei, care, opunându-se trecerii lui Heracles spre Grădina Hesperidelor, a fost învins și el de către erou.
13. Lupta cu gigantul Alcioneus pe care l-a omorât cu măciuca sa, ajutat fiind și de zeița Athena.
14. Prinderea cercopilor.

Cămașa lui Nessus

În sfârșit, viața eroului, bogată în peripeții, cuprinde și alte episoade menite să-i illustreze forța și vitejia. De pildă, este cunoscut episodul luptei dintre Heracles și zeul apei Achelous, pentru a obține mâna Deianirei, sora lui Meleager, căruia, în Infern, eroul îi făgăduise să o ia de soție. După căsătorie, omorând din greșeală o rudă a soției sale, Heracles este silit să pornească în exil împreună cu soția sa, Deianira, și cu fiul lor, Hyllus. Pe drum Deianira este atacată de centaurul Nessus, care vrea s-o violeze. Heracles îl rănește mortal cu una din săgețile sale otrăvite. Înainte de a muri, centaurul îi dăruiește Deianirei un filtru miraculos, filtru care - după spusele lui - avea să i-l aducă înapoi pe Heracles atunci când ei i se va părea că eroul nu o mai iubește. Șiretenia lui Nessus și gelozia Deianirei aveau să pricinuiască, mai târziu, moartea eroului.

În urma uciderii nedrepte a lui Iphitus, fiul regelui Eurytus, Heracles e atins de nebulă. Pentru a fi "purificat" el se duce la Delphi, dar acolo, insultând oracolul, își atrage asupra-și mânia lui Apollo. În urma omorului și a sacrilegiului comis, el nu mai poate fi purificat decât dacă se va vinde ca sclav, timp de trei ani, pentru a-i sluji unui stăpân. Așa ajunge Heracles în slujba Omphalei, regina Lydiei. E răstimpul în care eroul, rob și iubit de regină, participă la vânătoarea mistrețului din Calydon. După împlinirea termenului, Heracles se războiește cu regele Eurytus. Pe vremuri, Eurytus îi refuzase mâna fiicei sale, Iole. Eroul se luptă cu Eurytus, îl ucide și, cum dragostea pentru fiica acestuia persistă, o ia cu el pe Iole(Iolau).

Aflând, Deianira îi trimite lui Heracles o cămașă îmbibată cu filtrul lui Nessus, pe care Heracles îl ucisese odinioară. Departe de a-i aduce soțul înapoi, filtrul - răzbunare perfidă a centaurului - face ca veștmântul o dată îmbrăcat să se lipească de trupul eroului și să ia foc. În zadar se luptă Heracles cu disperare să scape de cămașa ucigătoare, o dată cu ea smulgându-și de pe trup fâșii de carne, flăcările ajungându-i până la oase. Atunci, simțindu-și sfârșitul aproape - în timp ce Deianira îngrozită de fapta ei se sinucide - eroul își înalță singur un rug și se pregătește de moarte. El o încredințează fiului său Hyllus pe Iole și lasă cu limbă de moarte ca, mai târziu, cei doi să se căsătorească. Își dăruiește apoi arcul și săgețile lui Philoctetes și se urcă pe rugul de mai înainte pregătit.

În timp ce flăcările rugului se înalță, un nor pogoară din ceruri și cade un trăsnet. Când ceața se risipește, corpul eroului nu mai există. El a fost luat în Olympus, unde va petrece după moarte în rândul nemuritorilor. Vechea ură a Herei se șterge. Ea îl primește acum pe Heracles în lăcașul zeilor, căsătorindu-l cu fiica ei, Hebe, zeița veșnicei tinereți. Eroul devine nemuritor, drept răsplată pentru vitejia, curajul și nedreptățile îndurate pe pământ.